

- Endelig har sagsøgeren anført, at den omstændighed, at Kommissionen ulovligt har ladet sagsøgeren være omfattet af artikel 1, stk. 1, og artikel 1, stk. 4, undergraver Kommissionens forsøg på at fastslå, at sagsøgeren deltog i den hævdede samlede og vedvarende overtrædelse.
- 2. Andet anbringende om, at Kommissionen ved at træffe en afgørelse mod sagsøgeren på ny, hvorved den foreholder sagsøgeren at have begået ny ulovlig adfærd, har tilsidesat artikel 25 i forordning nr. 1/2003 og retssikkerhedsprincippet, retfærdighedsprincippet og princippet om god retspleje.
- 3. Tredje anbringende om, at Kommissionen ikke i henhold til den krævede bevisstandard godtgjorde, at sagsøgeren kan drages til ansvar for at have deltaget i den hævdede samlede og vedvarende overtrædelse.
 - Efter sagsøgerens opfattelse undlod Kommissionen at undersøge sagsøgerens særlige situation og at fastslå de individuelle dele af den samlede og vedvarende overtrædelse med hensyn til sagsøgeren.
 - Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen ikke påviste en overordnet plan, der forfulgte et fælles formål.
 - Sagsøgeren hævder endvidere, at Kommissionen ikke påviste, at sagsøgeren deltog eller havde den krævede hensigt om at deltage i den samlede og vedvarende overtrædelse.
 - Endelig har sagsøgeren anført, at det ikke er godtgjort, at den havde det nødvendige kendskab.
- 4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen undlod at give en tilstrækkelig begrundelse til støtte for sin konklusion om, at sagsøgeren havde deltaget i den hævdede samlede og vedvarende overtrædelse.
- 5. Femte anbringende om, at Kommissionen begik en fejl ved at lægge den omstændighed, at sagsøgeren havde aktiviteter i tredjelandsjurisdiktioner, til grund som bevis for, at denne havde deltaget i den hævdede samlede og vedvarende overtrædelse og undlod at give en begrundelse i denne forbindelse.
 - Efter sagsøgerens opfattelse løftede Kommissionen ikke den bevisbyrde, der gælder med hensyn til sagsøgerens adfærd i Hong Kong og/eller undlod at give en tilstrækkelig begrundelse.
 - Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen ikke godtgjorde, at sagsøgerens adfærd i Hong Kong havde et konkurrencebegrænsende formål.
 - Sagsøgeren har desuden anført, at den i henhold til lovgivningen i Hong Kong havde pligt til at indgive en kollektiv ansøgning.
 - Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at princippet om comitas genitum og princippet om ikke-indblanding mellem staterne er blevet tilsidesat.
- 6. Sjette anbringende om, at Kommissionen ikke havde kompetence til at anvende artikel 101 TEUF på adfærd vedrørende indgående fly, dvs. luftfragttjenester fra tredjelande til Europa.
- 7. Syvende anbringende om, at Kommissionen begik en fejl ved beregningen af den bøde, som er pålagt sagsøgeren.

Sag anlagt den 31. maj 2017 — Latam Airlines Group and Lan Cargo mod Kommissionen

(Sag T-344/17)

(2017/C 239/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Latam Airlines Group SA (Santiago, Chile) og Lan Cargo SA (Santiago) (ved barrister B. Hartnett, advokat O. Geiss og solicitor W. Sparks)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, EØS-aftalens artikel 53 og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (Sag AT.39258 — Luftfragt) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har begået en faktisk og retlig fejl, idet den foretog en urigtig fortolkning af de beviser, som blev gjort gældende mod sagsøgerne, anvendte artikel 101 TEUF, EØS-aftalens artikel 53 og den Schweiziske aftales artikel 8 urigtigt og undlod at give en tilstrækkelig begrundelse, da den pålagde sagsøgerne ansvaret for overtrædelsen for så vidt angår sikkerhedstillægget og den manglende kommissionsbetaling.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen med urette fastslog, at sagsøgerne havde kendskab til konkurrencebegrænsende adfærd vedrørende sikkerhedstillægget og den manglende kommissionsbetaling.
 - Sagsøgerne har endvidere anført, at disse aspekter af den hævdede samlede og vedvarende overtrædelse ikke kan holdes adskilt fra overtrædelsen samlet set, og den anfægtede afgørelse må derfor annulleres i sin helhed.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen begik en faktisk og retlig fejl, idet den foretog en urigtig fortolkning af de beviser, som blev gjort gældende mod sagsøgerne, anvendte de relevante bestemmelser urigtigt og undlod at give en tilstrækkelig begrundelse, da den pålagde sagsøgerne ansvaret for overtrædelsen for så vidt angår brændstoffillæggene.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad påviste, at sagsøgerne deltog i den påståede overtrædelse for så vidt angår brændstoffillægget.
 - Sagsøgerne har endvidere anført, at deres modtagelse af pressemeddelelser ikke kunne gøre dem bekendt med det hævdede kartel.
 - Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at de sparsomme beviser, der er blevet fremført med hensyn til deres kontakter med luftfartselskaber, ikke påviser, at sagsøgerne har udvist nogen konkurrencebegrænsende adfærd, eller godtgør, at de havde kendskab til eller kunne have forudset andre luftfartsselskabers konkurrencebegrænsende adfærd.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen begik åbenbare faktiske og retlige fejl, da den fastslog, at sagsøgerne havde begået en overtrædelse på de ruter, som er anført i den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 1, artikel 1, stk. 3, og artikel 1, stk. 4, og undlod at give en tilstrækkelig begrundelse.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen med urette holdt dem ansvarlige for overtrædelsen i den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 1, artikel 1, stk. 3, og artikel 1, stk. 4, eftersom forældelsesfristen var udløbet.
 - Sagsøgerne har endvidere anført, at Kommissionen savner kompetence til at fastslå, at de kan holdes ansvarlige for en overtrædelse af artikel 101 TEUF på ruter inden for EØS-området før den 1. maj 2004 eller EØS-aftalens artikel 53 før den 19. maj 2005.
 - Sagsøgerne hævder endvidere, at Kommissionen savner kompetence til at fastslå, at de kan holdes ansvarlige for en overtrædelse med hensyn til ruter mellem EU-området og Schweiz.
 - Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionens konklusioner tilsidesætter princippet non bis in idem.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen begik åbenbare faktiske og retlige fejl, da den fastslog det hævdede kartels eksistens, og undlod at give en tilstrækkelig begrundelse.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionens konklusion om, at de deltog i det hævdede kartel, ikke er tilstrækkelig bevist.

- Sagsøgerne har endvidere anført, at dette er baseret på den urigtige antagelse, at overtrædelsen vedrørte alle ruter.
 - Sagsøgerne hævder endvidere, at det ligger uden for Kommissionens kompetenceområde og fører til uklarhed med hensyn til den hævdede overtrædelses geografiske rækkevidde.
 - Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at det fører til uoverensstemmelser mellem begrundelsen og konklusionen med hensyn til dens genstand, som ikke gør det muligt for sagsøgerne at forstå den hævdede overtrædelses art og rækkevidde.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen begik åbenbare faktiske og retlige fejl, da den fastslog, at den hævdede overtrædelse udgør en samlet og vedvarende overtrædelse og undlod at give en tilstrækkelig begrundelse for denne konklusion.
- Sagsøgerne har gjort gældende, at den pågældende adfærd ikke forfulgte et enkelt konkurrencebegrænsende formål.
 - Sagsøgerne har endvidere anført, at den pågældende adfærd ikke vedrørte et bestemt produkt eller en bestemt tjeneste.
 - Sagsøgerne hævder endvidere, at den pågældende adfærd ikke vedrørte den samme virksomhed.
 - Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at den hævdede overtrædelse ikke var samlet.
 - Sagsøgerne har endvidere anført, at elementerne af den hævdede overtrædelse ikke blev undersøgt samtidigt.
 - Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen ikke har fremlagt fyldestgørende beviser og undlod at foretage en analyse i henhold til artikel 101, stk. 3, TEUF med hensyn til manglende betaling af kommission.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte sagsøgernes ret til forsvar og undlod at give en tilstrækkelig begrundelse.
- Sagsøgerne har gjort gældende, at de ikke kunne tage stilling til Kommissionens konklusion om, at de havde kendskab til overtrædelsen vedrørende sikkerhedstillæg og manglende betaling af kommission.
 - Sagsøgerne har endvidere anført, at der blev fremsat nye anbringender til støtte for Kommissionens konklusion med hensyn til det hævdede kartel.
 - Sagsøgerne hævder endvidere, at Kommissionen har støttet sig på beviser, som ikke kan fremføres imod dem.
 - Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at de uoverensstemmelser, der er mellem den anfægtede afgørelses præmisser og konklusion, førte til en mangelfuld begrundelse.
 - Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at de ikke kunne fremkomme med deres synspunkter med hensyn til beslutningen om at fjerne 13 luftfartselskaber og tre af overtrædelsens aspekter efter klagepunktmeddelelsen, og Kommissionen undlod at give en begrundelse herfor.
7. Syvende anbringende om, at Kommissionen begik en retlig og faktisk fejl, da den beregnede sagsøgernes bøde, og undlod at give en tilstrækkelig begrundelse.
- Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen har undladt at skelne mellem samordning af en endelig pris og samordning med hensyn til begrænsede elementer af en pris.
 - Sagsøgerne har endvidere anført, at Kommissionen har undladt at tage hensyn til sagsøgernes begrænsede kombinerede markedsandel og industriens forskriftsmæssige krav.
 - Sagsøgerne hævder endvidere, at Kommissionen behandlede deres adfærd på samme måde som andre adressaters langt mere alvorlige adfærd, herunder »kernegruppens« adfærd.
 - Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har undladt at lægge vægt på, at deres deltagelse i overtrædelsen var mere begrænset i forhold til andre adressaters, som ligeledes fik en bødenedsættelse på grund af formildende omstændigheder.
-